

રાગ માળા ૭૬

૭૬૬૧

જલસાચી અને બેઠકોમાં ગવાતા ગાયનો

મગટ કરનાર, એમ. એચ. મેહરઅલી.

મુખર્જી—ધી “દાયલ” પ્રીટીંગ પ્રેસમાં છાપી.

૪. સ — ૧૮૫૨ — જુન

સરકારી રીતે સવ હક્ક કર્તાએ રાખ્યા છે

કિંમત ૪ આના.

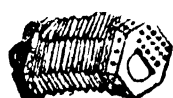
એમ. એચ. મેહેરઅલીના જગપ્રસિધ્ધ પુસ્તકો

શિલ્પ યાવી-બુક

૭૭૨૩ ભાગ ૧, ૨, ૩, જો કીંદ્રેકના આના ૫

કનસર્ટિના યાવી-બુક

ભાગ ૧, ૨, ૩, ૪, ૫ મો કીંદ્રેકના આના ૫

કનસર્ટિના-યાવી

જેમાં સર્વ ગાયનમાં બેઉ હાથની યાવી છે કિંદ્રેકના આના ૪

ઉસ્તાદે કનસર્ટિના કિંદ્રેકના આના ૫

હિંદુસ્તાની અક્ષરોમાં છાપેલી. (ભીંડીબજારમાં દુકાનોપરથી મળશે.)

એકાદિયન-યાવી

ભાગ ૧, થી ૫, કીંદ્રેકના આના ૫

ઠેકાણું—
ચીચમદર ૩ જો રસ્તો
મુંબઈ.

રચનાર
એમ. એચ. મેહેરઅલી
પાસેથી મળશે.

તથા પ્રસિદ્ધ બુક સેલરો પાસેથી મળશે

રાગ માળા.

ભેરવ હુમરી—તાલ તીતાલો

હેરી મત મારો હમેં ફુલ ગેંડા—
 બલા મત મારો હમેં ફુલ ગેંડા—હેરી મત મારો
 એહી ગેંડ મોહે ખાન લગત હમેં—
 તીરછી નીગા તોરી સાંવણીઆ--મત મારો હમેં.

ભેરવ—તાલ દાદરો

હો સખી મોરી, દેખરે સલુનો સ્યામ—
 અધર અધર મોરલી ખજવે કીસોરી હો—સખીં
 જીઅરા ઉકલાત મોરો શ્યામ કે મીલનવાકો—
 કેસી ધુન ચમક રહી જસી ગમન ગોહોરી હો-સખી

ભેરવ ખયાલ—તાલ તીતાલો

કાઠ યુડીઆલો ખંગુરીઆલો—
 મતવારે મોરે સર્થઆં હો—કાઠ યુડીઆલો
 ગલી ગલી મનીઆર પુકારે—
 સીર પર ધરત ટકોરીઆ—કાઠ યુડીઆલો

ભેરવ ટપો—તાલ ઠેકો

તુ પ્યારા મેંડા જની આલમ—
અપની મોજદા મન રાજી રખંદા—તુ પ્યારા
શેરી સરદાર મીઆ તું મેંડા—
દીલ ખીચ સમાજે જા જની આલમ—તું પ્યારા

ભેરવી ખ્યાલ—તાલ તીકવાડો.

મેડી ગલીઆં ના તું આ—
કહો ઉન હીટ લંગર ઝોર ચતુર છપીલસે;
ચરચા કરત લોકાં—મેડી ગલીઆં
હમારી ગેલ કે લોક જવઈએ—
નાહક ક્ષીર પસતઈઆ—મેડી ગલીઆં

ભેરવી ખ્યાલ—તાલ તીકવાડો

જોગી જટા ધારીહો પઈઆં હો પરત દીજે—
કાનો ખીચ મુદ્રા સોહે મળે ખીચ સેલી—
અંગ ભજુત રચાયારી—જોગી જટા ધારો

ભેરવી ટપો—તાલ ઠેકો

ચતર છપીલવા શ્યામજી મોરા—
આજ રહો મેડે ડેરે—હો શ્યામજી
ખારા ખાર ખીનતી કરૂં કરૂં કર જોડો શ્યામ
પ્રીત લગાડે જા મતી ઝોર ત્રીઆક દવાર—હો

ભેરવી ખયાલ—તાલ ઠેકો

હો રાત પીઆ મેંડે ડેરે ન આધ લો—
 રેન અંધેરી જગત પીતી,
 તણપ તણપ જીઆ જાઈ લો—હો રાત પીઆ
 કહા કર કછુ ખસ નાહી મેરો—
 ઓર ત્રીઆ ખીર માધ લો,
 ડાઈ સખી ઊનસે જ કહીઆ
 જુઠી પ્રીત લગાધ લો—હો રાત પીઆ૦

ભેરવી ખયાલ—તાલ તીતાલો

કનઈઆ તોરી મુરતી ખાજરે—
 આ મુરલીને મેરો મન હર લીનો રે;
 ગોકુળ ગાજરે કનઈઆ તોરી—મોરલી ખાજ

ભેરવી ટપો—તાલ ઠેકો

રાજ ઈંદ્ર મોરા—
 મેંતો જીંદ સદકે ભરી કીરતી યારાંહો—રાજઈંદ્ર
 જરી જરૂખા મેહેલાં રસમાણા
 અરે ઢોલા યારો મીઆં
 સ્યામ પધારો પીઆ મેરે ડેરે—રાજઈંદ્ર

ભેરવી ટપો—તાલ ઠેકો

સજન સાધ્યાં સામા મીલે તો—
 મેવારી વારી જન દીલોના—સજન સાધ્યાં
 હમ હમ ધટકો દે ડાઈ ન પુછે,—
 ઢાન કરે એસી ગોળ ગુમાવે આંદી સોના—સજન.

બીહામ સંકરઃ ઝઝઝ—તાલ પીસ્તો

પ્રીત કર કાહુને સુખ ન લીચો—પ્રીત
પતંગને પ્રીત કરી દીપકસો;
આપનો દેહ જરયો.
અલીસુત પ્રીત કરી જળ સુતસો
સંપટ માંહી રહયો.—પ્રીત
ઝગને પ્રીત કરી નાદનસો, ઉલટો ખાન સહયો;
ગોપીઅન પ્રીત કરી જાદવસો
ચલતે કછુ ન કહયો.—પ્રીત

ખયાલ દેશ—તાલ તીલવાડો

એ આલી મોરે જીઆકી ન પીઆ મોસે કહે ગએ
ચંદસી સુરત દીખા ગએ, અશક ખારી દે ગએ;
લે ગએ સખરો કરાર, બે કરારી દે ગએ—એ આલી

છાયા ખયાલ—તાલ અદધો

સખી નંદલાલ ભએ પરદેસી.—
ભએ પરદેસી ભએ પરદેસી—સખી નંદલાલ
નિપટ ન બુજી કદર હમારી,૦
આખર ભએ વો બિદેસી.—સખી નંદલાલ

શ્રીરામ ખયાલ—તાલ ઠેકો

એરી હું તો આસ ન ગેલી પાસ ન ગેલી—
લોગવા ધરત મોઢા નામ—એરી હું તો
જખસે પીઆ પરદેસ ગવન કીનો
દેલીન દીનો પાંઉ—હું તો

સીંધવી ઢુમરી—તાલ તીતાલો.

ગોરી તોરે રૂપ જોખન બનાએ—
 પીઆ આવત હએ મનાએ—તોરે રૂપ
 નયે જોખનવાકી નઈ કુલવાડી
 ઉનમેં પીઆઠા સમાએ—તોરે

પીલુ ઢુમરી—તાલ તીતાલો

જલજએ બિદેસી તોરી પ્રીતં
 કરી બદનામ ભધ—જલજએ
 પ્રીત કરી કછુ ઘેર બસાયોં
 પ્રીતકી રીત ન જની ભલા—જલજએ

કાફી ઢુમરી—તાલ અદધૌ.

આજ મન બસ ગંધ સાંવરેકી
 સુરતીઆં પ્યારે પ્યારી સખીરી
 કાહા કહું તોસે અપને છુઆકી,
 ખીતી સખીરી વાહુકે ખીન દેખે
 કલ ન પડત હએ—આજ મન
 હાંહાં કરત તોરે પદ્યાં પડત હું
 જે પીઆ આન મીલે મોરી સજની
 મેંતો ચેરો સનદ ભઈ તેરી—આજ મન

બીલાવલ ખ્યાલ—તાલ તીલવાડો.

બાજરી નૈયારે હો નંદકે મોરી—બાજરી
 ભવ સાગરમેં આન ફસી હએ
 એસો હએ ઢાઉ પાર લગધઆરે—હોનંદકે મોરી

ભેરવી હુમરી—તાલ અધધો

સખીરો પીચ્યા મોરો નહીં આયો—

કે બદરા ગરજ ગરજ લાપો.

સજન જરહું જન જીઆ પુરાં

ગુન પીચ્યા મોરો નહીં પાચો.

ભેરવી હુમરી - તાલ ઠેકો

અખ મોરી છાંડ દે કલાઈ—

કોન ગાંવડા હોરો એસો ઢીટ લંગરવાસો.—અખ

સનદ પીચ્યા મોરી માનત નાહી

એસો ચતુર કહી હીટોલી કરત ખીચ ડગરવાસો—અખ

ભેરવી હુમરી—તાલ ઠેકો

અખ તોરી ખાંકી, ચીત્ર ખત મન ખસ કરલીનો—

પ્યારે પ્યારે ખતીઆ કરકે—અખ

સનદ કહેત વોંતો જીનાહી

કારદીઓ મોખે જાહુ ટોના કરકે—અખ

ભેરવી હુમરી—તાલ અધધો

કેસે છુટે દમ્યાં ખાલપનકી પ્રીત—

હેજ સૈંઆં મોરે ખાલપનકી પ્રીત—કેસે છુટે

સાસ પુરી મોરી નનદ હઠીલીરેં

એહી ગવન વાકી રીત—કેસે છુટે

ભેરવી હુમરી

ચકરી ફેરાવે ખીત દોરીઆં સોતાના તુનેરે—ચકરી

ઝારતો ફેરાવે વારીવે, દોરીઆ લગાકેરે;

તુંતો ફેરાવે ખીત દોરીઆં, સોતાના તુનેરે.—ચકરી

ભેરવ ખ્યાલ—તાલ તીલવાડો

રાજ મારા માફજી ને કોઈ—
જ સમજ વો પ્યારાને જ સમજવો—રાજમારા.
ચુન ચુન કલીઆ સેજ ખીછાવો
સેજરીઆ રસ માણુ—મારા માફજીને

ભેરવ ખ્યાલ—તાલ તીલવાડો

હો સૈઆં આઝે કવન દેસ દુરનસે—
કહો મોસે ખતીઆં પ્યારે—હો સૈઆં
જતેહી સુધ લીની કયુંના—
ઢસી ચુક પડી સો ખતાવો.
ઢાન ખાતમેં માની ન તેહારી
કાહેકા હોત હો ન્યારે—હો સૈઆં આઝે

ભેરવ ઢુમરી—તાલ તીતાલો

કાહે મોસે, દેસ રહયો છેલા—
નંદકે ગુમાનીડા, મન રખ રાજી—કાહે મોસે.
બેરબેર એશે દુખ ના લો—
સજન મન સદા રખ રાજી—કાહે મોસે.

ભેરવ ઢુમરી—તાલ તીતાલો

મોરે ખનમેં ઢાયલ પી પી કરે—
મોરે જી ઉનસે અતી બહોત ડરે—મોરે ખનમેં
પીઢ કારન જી ગજરાવે.
મનકુ ઢાયલ માતી લોભાવે—મોરે ખનમેં

મુલતાની ખયાલ—તાલ ત્રોતાલો

સાહેલી મેંતો તબુંગી બ્રજ ખાંસરી—
 નહીં મેરો મીતવા પાસરી—મેંતો તબુંગી
 અતહી ખંગુરી મોરી મરોર મુસક દારી°
 સુન સદા રંગ કર ધર લીએ પાંઉ.
 કુછ કુછ ના કછુ ન ફંદ નીકસી,
 છીજત તન ફાંસરી સાહેલી—મેંતો તબુંગી

ભેરવી ખયાલ—તાલ જુમરો.

હો નીકી તાન સુનાવે—
 સુધડ સ્યામ જોખન મધ માંહી
 જીઅરા અતી તરસાવે—હો નીકી
 ચલો સખી અખ દેખન જમ્યે°
 સ્યામ સુંદર મન ભાવે—હો નીકી

બીલાસ ખયાલ—તાલ ઠોકો.

અખ છોડો કર મોરા,
 સાસ નાંનદીઆં મોકુ લરેગી.—અખ છોડો
 સગરી રેન મેં તુમ સંગ જગી
 અખ તો મોરી પત ન રહેગી—અખ છોડો

પોલુ હુમરી—તાલ હીપચંદી

મોરી ગદ રે નયનવાકી ગુજ—
 કુવે પર ભીર બધ મોરી.—ગદ રે નયન
 નયો નયો નીર વારી નઈ પનીઆરી
 નયો જોખન નયો નેહ.—કુવે પર

ભેરવી—ઢાઢરો.

ઢોલાએ જય ખીનીઆ ઢોલાય જય ખીનીઆ.—

મારજી હો દુલાએ જએખીનીઆ,
ખીનીઆ દુલાવત આહી સુખ નોદીઆં;
ઈસ મન હોવે નીકસ ચલો જના—ઢોલાએ
સાંવરે બદનપર સોવે પસોનાં
ઈસમન હુએ ઉઠાએ લું કીના.—ઢોલાએ

ભેરવી ખ્યાલ—તાલ તીલચાડો.

હો પ્યારી ખાંક નયનો વાલીઆં
અદ્વાહ તેંડા ભલા કરેગા—ખાંકે નયનો
સાંવરી સુરત મદભરી અંખીઆંરે
ચાલ ચલે જસી મત વારીઆ—ખાંકે નયનો

માત્રકોસ ધુરપદ—તાલ સુલકાક.

આવન કહે ગએ હજુ ન આએ
સખ નીસ બેઠે મોહે ગીનત તારે—આવન
દીપક જેત મીલન કર લીની
કીન ફૂતી રાખી ખીલમા પ્યારે—આવન

બરવો—તાલ ઢાઢરો.

હટજ કહાંના ભરન દે પાની.—
ભરન દે પાની ભરનદે પાની—હટજ
સંગડી સાહેલીઆં સમહી ખીસર મધં
મેં પનીઆરન એકલી—ભરનદે

ભેરવ હોરી—તાલ દીપચંદી

જાઓ જાઓ રે અનાડી લંગરવા—
 તોસુ નાહી મેં ખેલુ
 તું ઉધમાતી પહેરવા—જાઓ જાઓરે
 એક કહત આર દુઝે ખતાવત
 એસી નહી કહું રીતી
 કુસર રંગસે લુગ કરી સખ
 સાડી ચોળી સુગંધી—જાઓ જાઓ૦

ભેરવ હોરી—તાલ દીપચંદી

ઢાન ખેલે એસી હોરી સખીરી—
 પીયા હમારો લુટે જોખનવા—ઢાન ખેલે
 એક સમે પીયા રાતકો આઝે
 છુકટ ગુલાલ ઉડાર્ઠ,
 ઊડત ઊડત મોરી આંખોમેં આવે
 ચાલી હમારો તોડાઠ,
 સખી મેંતો ઠગસે ઠગાર્ઠ—ઢાન ખેલે

ભેરવ ખંચાલ—તાલ તીતાલો

ખનવારી ખને મુરારી—
 કુંજ બિહારી ગિરધારી સંગ સોહે,
 રાધા પ્યારી એસી અખખાનકી દુક્ષારી—ખનવારી૦
 મોરકો મુગટ સોહે, કસરીકી કાર સોહે—
 ભગુટી કુંડલ સોહે, છુટી લટ પારી—ખનવારી૦

રામકલી ખયાલ—તાલ તીલવાડો.

અરે મોરા જીરા લોખાના.—
રસ ગુંગટ પ્યારે ખોલ—અરે
સગરી રેન મોઢે તરપત ધીતી.
ભોર ભચે ઉઠાના—અરે

સારંગ ખયાલ—તાલ તીલવાડો.

માનોજી માનોજી મોરી ખાત.—
રસીઆવે માનોજી મોરી ખાત—માનોજી
કાનોમે કુંડલ ગળે મુકત માળા.
હુંખી ચલુંગી તોરી સાથ.—રસીઆવે

ખયાલ ખીસ્તારલ—તાલ તીલવાડો.

કળ મોરી મથુની દુવાધરે—
કળકે લંગર તુમ જાનો ભચે દધકે
જોરા જોરી કરકે કરસે પકડ—મેરી મથુની
ધધર ઉધરકે લોક હસતહે
તુમહો રાજકુવર બ્રજ ખાલા,
હમ રંગ સુનકે કરત ખડાધ
જાચેજી જાચેજી તોચે નાન્દકી દુવાધ.—મેરી.

ખસંત ખયાલ—તાલ તીલવાડો.

એ પદ ખમના લલીઆરે દીન કહું ચમકા ન જાય
જઘસે દેખી સુંદર છળ પ્યારેકી
ઉન ખીન રહીલો ન જાય.—એ પદ

ભેરવ ખયાલ—તાલ તીલવાડો.

સાચી જુગમેં નાહી રહી—
જુઠી સખસે પ્રીત ભઈ પ્યારે—સાચી જુગમેં
જે જે કહુંસો ખાત હડાવત
એ નાહીં અપની રીત લખની
સખડા દેખત અપને દીલસે.
હમ ના જનો ભઈસો ભઈ પ્યારે—સાચી જુગમેં.

ભેરવી ખયાલ—તાલ તીલવાડો.

માલનીઆરે સેહેરા ખનેકા ગુંધ લાવરી,—
આવો મોરી માલનીઆ, બેઠો મારે અંગનારે.
સેહેરેકા માલ ચુકાવરી—માલનીઆ

ભેરવ હુમરી—તાલ તીતાલો.

સઘ્યાં જાઓ જાઓ મોસે ના બોલો,
દેખી તુમારી એ રીત—સઘ્યાં
ખાટ ગાટમેં રોકત હમકું
ઓર ગમરીઆ તોડો—સઘ્યાં જાઓ.

ભેરવી હુમરી—તાલ અધધો.

કંગનવા ગડા દે તું તો મેડા માફ ઢોલા—
તુંતો મેડા માફ ઢોલા તુંતો મેડા માફ—ઢોલા
આઠ મહોરકી કંગનવા ગડા દે.
હીરા મોતી લાલ જડાદીજેરે—કંગનવા

ખીલાસ ખયાલ—તાલ તીલવાડો.

ભોર બયે ધર આએ,
કીન સોખન તુમેં ખીરમાએ—ભોર
અધરન અંજન ખીન ગુનમાલા,
ચેનહી સગરે જતાએ—ભોર

સારંગ ડુમરી—તાલ દીપચંદી.

સૈયાંને મોકુ ગરવા લગાએ લીનોરે.—
 એકેલી જનકે મોકુ ગરવા લગાએ લીનોરે.—સૈયાં
 સાસ નનંદકી મેં આઈ ચોરા ચોરી.—
 પ્યારેને મોકુ આલગ યોલાએ લીનોરે.—સૈયાં

ગોગી અસાવરી—ખયાલ તાલ તીલવાડો.

પતીઆં મોરી લેતા જઇએ.—
 લીખુ મેં પાતી ભર આછ છાતી.—પતીઆં
 નેનન ભર આયો મોહે નીર
 પાતી મીલતાં રાતી માતી
 મોહે બેગી યોજાયો.—પતીઆં

લીમપલાસી ડુમરી—તાલ દીપચંદી.

પીઆકી લાજ મેં કેસે કરૂં મા.—પીઆકી
 અખ મોરે જીઆ મેં એસી આવત મા
 ખોલું ધુંધટવાકો પઈઆં પડુમા.—પીઆકી
 ઠસર ઘોલ સજનપર છોડું.
 દોર દોર વાંકે સંગ લરૂં,
 દૈઆંસખી ધનશ્યામ લાલ
 વાંકે બેહેની નીત્ય ભરેમા.—પીઆકી

સારંગ ખયાલ—તાલ તીલવાડો

ગાગરીઆં ઢરકજત પીઆ મોરી—
 છાંડ છેલ અચરા મેંદુ ગારીઆં—ગાગરીઆં
 કેતા સમજવા ઢીંટ લંગરવાં
 સાસ નંનદકી ચુંદરીઆં—ગાગરીઆં

જોગીઆ હુમરી—તાલ દીપચંદી

જસે પ્રીત લગી દ્રઢ મોરી—
 જપુ મેં શિવશંકર સંગ ગૌરી—જસે
 કાઈ ભજત હુએ રામ કૃષ્ણકુ
 કાઈ પીરપઠોરી—
 કાઈ કહેત ગુરૂ નાનક નાનક
 એસો નીત્ય ચલોરી,—જપુ મેં શીવશંકર
 મોહે પલકકો નાહીં ભરોસોં
 તેરે હાથ હુએ દોરી—
 બેદ પુરાન પોકારત એસે
 નીતહી હરોહર કરોરી—જપુ મેં શીવશંકર

મુઝતાજી ખયાલ—તાલ ત્રીતાલો

સોહેરી માઈ કુંવર કાહાન ખરજે
 મોરો જીઆ લરજે સોહેરી માઈ—કુંવર
 અતહી ચપલ છલખલ ન કરત સંગ;
 લાગોરી રહેત તન તજત ન એક પલ
 છલખલ કરત ન કરત કાહુકે સંગ
 કેસે કરે જળ ભરજે સોહેરી માઈ—કુંવર કાન

બીલાવલ ટુમરી—તાલ દીપચંદી.

હો અનોખી નાર તું.—

કાઢેકુ કરત એસી ખાતરે—હો અનોખી

ગડી ગડી પલછન મન ન ભાવતહે.

લુંગી ખલઈયાં વારંવાર રે—હો અનોખી

ભેરવી—તાલ દાદરે.

હમસે છળ તુમ છોડદે હો કહાના—

પ્યારે સૈયાં મારે છોડદે હો કહાના—હમસે

એલની અરજ મોરી સુનલે સાંવલીયા.

કાઢે તું લોગ હસાવે પ્યારે—છોડદે હો કહાના

અલઈયાબીલાવલ—ખયાલ તાલ ઠેકો.

જનત દાન પરાયે મનકી.—જનત

હીરેકી સાર કાઢ જવેરી બને

છોટે સહી સરાવ પરગનકી—જનત

ગોલી મ્રગઠા નામ સુનાવે.

લાગત ખાન ખખર નહીં તનકુ

કેહેત કખીરા સુન ભાધ સાધુ

સુર લડે પત રાખ ભરનકી—જનત દાન

મારવા હુમરી—તાલ તીતાલો

નીકી લાગે તોરો બતીઆં—

નાછુઓ નાછુઓ છતીઆં—નીકી લાગે

સાસ બુરી મોઝે રૂસ બરેગીં

નનંદ કરેગી તાના

અતાડી લંગર તોરી દેખી ચાલ

મોસે નાહીં લગા તોરી ગતીઆં—નીકી લાગે

ખ્યાલએમન—તાલ તીલવાડો

અખ ગરવા બને દે પીઅરવા મીતા પીઅરવા—

રેન ગઇ અખ બોહોત સજનવા

બગે હુમારી નંનદીઆ.

એકતો બગરકે ચરચા કરત લોગ

દુજે સોતનીઆ ગર આવે

સગરી બીપત મોપે આન પડત હુએ,

બગે હુમારી નંનદીઆ—અખ ગરવા

માંડ ખ્યાલ—તાલ તીલવાડો

મારા ચતર છબીલવા સ્યામજી હો-

ગુન ગાડા છોજી રાજ—મારા

હું તો થારી દાસી છું મુજને તું બોલાય,

પ્રીતમજી થારે વારણે હું

બાર બાર બલા બહગી રે-મારા,

શ્યામ ખયાલ—તાલ તીલવાડો

શ્યામ હુમારી બધાં ગરહોના—
બધાં ગરહોના લાજ તજોના—શ્યામજી
મેં હું નાર પરાએ ગરકીં
મેરે ભરોસે તુમ શ્યામ રહો ના—સ્યામ.

માંડ ઢાઢરો

અગાનેનીશ ઢાલા સેજ કયું ના ચાલો જનરાજ-
ચંદા તોરી ચાંદની સોતી પલંગ ખીછાય
જખ જગું તખ એકલી માફ કટારી ખાય—મગા

સોરઠ હુમરી—તાલ અધધો

તારી સેજ છલી મારો મોતીડાંદો હાર—તારી
એક એકા મોતી મોરો લાખ રૂપઈએદો
કહેતાં ન આવે મને પાર—તારી

ખીહાગ ખયાલ—તાલ તીલવાડો

ચલો સો રહો આધી રાત ગદ—ચલો
બોલતા પપઘઆ ચટકી ચાંદની
ઢાયલ કુક રહી—ચલો.

કાતોંગડો ખયાલ—તાલ ઠોકો

પપઘઆરે પીઆંકી બોલી ન બોલ-પપઘઆરે.
જો સુન પાવે કોઇ ખરેહાકી માતી
હારેગી ચાંચ મરોર—પપઘઆરે

ભેરવી હોલી—તાલ ચાચર (દીપચંદી)

મેરે નયનોદા કજરા ખીગારારે—

અએસા મારા ગુલાલ તુને મુખપે બુકટ બુકટ-મેરે

કુછ મેં કહુંગી તો ખુરાઈ લગેગીં

જાને ન દ્યું છોરા અપને મંદીરવા;

ખેંચ લે જાઉંગી મેરે દીલ દે દવારે

વાંસે કહુંગી મેં ચીમટ ચીમટ-મેરે નઇનોદા

ભેરવી હોલી—તાલ દીપચંદી (ધમાલ)

સખી મોરી નવરંગ ચુંદરી ખીગારી—

એસા છેલા ગુમાની ને મોરી—નવરંગ

અખીર ગુલાલ બુકટ મોપે કારયો;

મારી ઠસર પીચકારી—સખીરી મોરી નવરંગ

રામકલી ખયાલ—તાલ ધીમે ત્રીતાલો

નંનદીઆ લાજ સંગરવા મોરા—

બાર બાર કર લઈંગી જીયરા તોરા—લાજ સંગરવા

કુછ જીજ ફરકત અગમ ભઈલવાં.

નંનદીઆ આવન કહી લો પીઆ.

કગવા બોલે બાર બાર

ઓર જાળન કરત હું સજેરા.—નંનદીઆ

રામકલી હુમરી—તાલ અધધો

બાબુલ તુમ ચતર સુજાન માન—બાબુલ
 તુમરે કારન મેં લાજ તજી,
 જગસે રૂઠી મન જન પ્યારે—બાબુલ તુમ
 લોગવા હસત મોરી એહી રીતસે
 તુમતો કછુ ન રાહ પછાનો, કરત કરત મેં બધ
 સો અપને દીલ જનોરી—બાબુલ તુમ

બીલાવલ ખ્યાલ—તાલ જંપા

લે તોરી લાકડી લે તોરી કામળી
 ગોઆ ચરાવન મેં ન જઇહું—લે તોરી
 સંગ સખ ગવાલ ખલબદ્ર કયું ન મોકલો
 એકલો જાંહું ખન ફીરંરી માધ—લે તોરી
 જાહા સગન ખનત ખખર કછુ ન રે
 સંગકે ગવાલ સખ મોહે ખીજેવે
 જાંહાં બોલત પંછી ગગન મોર ચાતુક
 કબ્ત કબ્ત કહે મોહે કરાવત—લે તોરી
 ખારોહાં અપને લાલકે ઉપર
 ઉમંગ જળ સ્વેત ખરલાઈ માધ;
 સુર કહે હરી સંગ કયું ન મોકલો,
 દુસરો ખાંહા ખલબદ્ર માધ—લે તોરી

પરજ ખયાલ—તાલ ઠેકે

કાહેઠા પકડયો હાથ મિજાજીડા મીઆં—કાહેઠા
અંગુલી પકડ મોરો પોંચોહી પકડયો;
છતીઅન સો કર ગયો ગાત.—કાહેઠા

ધનામી હુમરી—તાલ અધધે

જેગી જટા ધારીરે તોરે પઈઆં લાગુ—
જેગી જટા ધારીરે—જેગી
કાનો ખીચ મુદ્રા વારી ગલે ખીચ સેલીં
અંગે લહુત રમાયો રે—જેગી

ધનામી ધુરપદ—તાલ ચોતાલ

ગોઝે ગોરે ગાલકા ગુમાન છાંડ ખાવરે—
રંગતો પતંગ તેરો, કાલહી ઉડજયગો—ગોરે ગોરે
ધુઆં જસી દેહ તોરી જતહુ નલાગે દેરીં
નદીકે કીનારે રૂખ, કહાં બેઠે રહેગો—ગોરે ગોરે
મમતાકું છાંડ મન રાખ લેહરીસુ ધ્યાન
જવાનીકા માંસ તેરો સ્વાનહુ નખાયગો
ઢહેત ગુની તાનસેન, સુન શાહ અકબર
ખાંધી મુઠી આયો જસે પસારે હાથ જયગો—ગોરે.

અસાવરી હુમરી—તાલ અધધે

મોરી સુધ ના લીની પીઆ પ્યારેને—
મેંતો ખારખાર ખીનતી કરાં—મોરી સુધ
કોન સખી મોસે બેર પરીહે,
નાહક મોહે સતાવે—મોરી સુધ ના લીની

જેનેવંતી ખયાલ—તાલ સુલશક.

નંદજી દવારે ઢાઈ માળા મેરી લે ગયો,
માળા મેરી લે ગયો છાતી મેરી છોગયો—નંદ
માળા તો મેં ઝાર પાછિં રાજઢોલા કહાં પાછિં,
ઐસોહી બીસબાસી ગાતી છાતી મેરી છોગયો—નંદ

વાગેશી કાનડો ખયાલ—તાલ ઠેકો

મેરે પીઆ બીના કેસ બરં દીન રે—
દીન નહીં ચેન રેન નહીં નીંદ્રા
સદા રંગ પીઆ બીન કલ ન પડત
ગડી પલ છીનરે—મેરે.

ખસંતી કાહાનડો ખયાલ—તાલ ઠેકો

દેખી તેહારી પ્રીત હો શ્યામ અનાડી;
ખચન નીભાહન નાહી—દેખી
છોરા અહીરકા જત દેખાવત,
ઝોછેકી પ્રીત સદા દુખ રીત—દેખી

કાલીંઝડો

મેરે સર્થઆંસુ મીલાદે મોરે શંભરે—મેરે
તુમસે ન કહીએ કાહોસે કહીએ
તું મોરે ભગવાન—મેરે
દરજવા તુમરે ઠાડી રહુંગો
જપુ તુમારા નામ—મેરે

પુરીઆ ખ્યાલ—તાલ તીલવાડો

જનત કાન પરાએ મનકી—
 અપને દીલકી સખ કાઈ જાને—જનત
 જીસ મન લાગે ઇશક કટારી•
 ખયાંદી નહી સખરેન ગુજરી
 પુછો હાલ ઉન દરદીસે જાન
 જીનકે કરજવામેં પીર જખમકી—જનત

કાફી હુમરી—તાલ અદધો

નેક નઝર મોરો મન ખસ કર લીનો—
 આલી ઉન સાવરીઆને કીની ખલજેરી
 ખાટ ચલત ખંસોઆ ખજાઈ—નેક નઝર
 નીંદ ન આવે મોકુ દીનરેન સજની
 મોરી સખી બિન ખીન મોકુહે સતાવે;
 ખીનતી સનદ પીઆસે મોરી કહીઆ જાય—નેક

બરવો દાકરો

ગોરી ધીરે ચલો ગગરી છત્રકન જાએ—ગોરી
 સીરપર ગગરી ગગરીપે કરવા•
 પતલી કમર લચકન જાય—ગોરી

શ્રીરાગ ખ્યાલ—તાલ ઠેકો

હેરી મોરી મુરત નહ દીન ચારકી—
 રંગતો પતંગ તેરો જાતહું ન લાગે ખાર•
 પલમેં ચંબેલી રાતે જાવેગી—હેરી મોરી

સારંગ ખ્યાલ—તાલ ધીમે ત્રીતાલો

કાંઈ જુમર ખરસીલો પાનીં.

રે ગુમાનીડા પરદેસ ન જા—કાંઈ જુમર

પગ પગ પીની લાગણોરે ઢોલાં.

ગર ગર નાર, નીમાનીરે—કાંઈ જુમર

સારંગ હુમરી—તાલ અધધો.

મેરી મથુની ફેરદારી હો—મેરી મથુનીં.

ઠસે ઠ જલુ અપને મંદીરવા જાગે સાસ મારી-મેરી

આયે આચાનક ગેર લીચે હચે;

થર થરાત કંપત મન હરવા;

અગર ખગરકે ચરચા કરત લોગ

હાંહાં કરત પોકારે—મેરી મથુની

ટોડી હુમરી—તાલ અધધો.

રજવાડે મેં ચલો મારા માણ.—

ખતુગી મેં થારી ખાંદોઆરે.—રજવાડે

મેંખી ચલુ ઢોલાં થાને લે જાગી

રથ ગોડા મેં મંગાવુગી.—રજવાડે

ટોડી—તાલ દાદરો.

નીંદીઆં જગાચે દારીરે—

સખીરી મેં દુખળ ભધ મોરી—નીંદીઆં

સુનરો સખી મોરી દુખડી કહાની

રાત ભધ મેં દીવાની—નીંદીઆં

ટોડી ધુરપદ—તાલ ચોતાલ

દેખોરે એક જોગી બેખ કીએ—
 અત કુંદ રૂઢમાલા લિએ
 જટા જુટ સીર ગંગા ખીરાજત૦
 ખાગંખર આદીમખર
 ત્રીશુલ ખપર કર લીએ—દેખોરે માધ
 ખગન ખીનાયક અધઅંગ—એ મોગ
 ગીરજ ગુની મેં કરત તાન તરંગ
 ગુનિકા હોલે અસ્તુતી કરે
 ચંદ્રમા લલાટ અઢદીએ—દેખોરે માર્ઠ

સુરપરદા ટપો—તાલ ઠેકો

મીઆં મેં તો ચાલ ધીછાની
 હમદમ ખાયની જરે સેજની,—મીઆં મેં તો
 સુને પાએન ગહન સેજની૦
 દુસ નામ તમામ, જુમાખી શેલ બહી મેં
 અપના તો હુઆ કામ તમામ—મીઆં મેં તો
સારંગ ખીંદ્રાબની હુમરી—તાલ દીપઅંદી
 સાચી કહે વાકી દોઈ ન માને
 જુઠે જગત પતી આયે સખનહુ—સાચી
 હાલ ખુશામત તાજ રોજગાર૦
 નીરંકારકુ દોઈ ન જાને
 ઇસ નગરીઠે લોગ જલે હુએ;
 પરખે પથર ખતાવે નગીના—સાચી

હોરી

અરે હો મેં દાન જતનસે ખેલું—

મોરે પીયાકે જીયામેં પડીરે ગાંઠ—મેં દાન
ખીરહેકો માતી મેં ખનખન હુંડું, મેં બેડી ખીસ ઘોહ
અખડે દ્રાગ પીયાભયોરે બેરાગી, નગર સગર કરહેઃ
અરે હો મેં દાન જતનસે ખેલું—મોરે પીયાકે

હોરી

આજ સાંવરેકું મેં રંગસે ભરંગી

રંગસે ભરંગી મેં નાહીં ડરંગી—આજ
એ સાંવરો રે મોસે એક કહેગો
એકડી મેં લાખ કરોર કહુંગી—આજ

હોરી

મોખે રંગ ન ડાલ કનઈયા

સાસ નણ્દીઆં લડેગી મોરી—મોખે
સાસ ખુરી મોરી નણ્દ હટીલી
દેવરકો મોહે ચોરી કનઈયા—મોખે
હા હા કરત તોરે પધયાં પડત હું
ઓર ખનુંગી મેં ચેરી તોરી—મોખે

હોરી

મેં તો દેતીહું રામ દુવધયાં

છેલાજી ન ડારો રંગ હોરી—મેં તો
એકીડી ખાર મોહે સખ રંગ ડારો
પત મોરી રામ રખઈયા—મેં તો

હારી

કાન જાએ ખીરજમેં દુદ બેચન
 ગોરસકે મોસે સખ રસ ચાહે—કાન
 આરનસે પીયા હંસ હંસ બોલે
 હમસે ખાત ખનાએ ખનાએ—
 મોરે જીયામેં એસી આવત હે
 કરસે મોરલી મેંલુંગી છીનાએ—કાન

હારી

મેં અખ ટસે નીકસન હોરે દધ્યાં
 હોરી ખેલે કાહાનધયા—મેં અખ
 સામુરે જાગેતો સાસ લડે હે
 પઠ્યર જાગે લડે મઠ્યા
 ધત ડર ઊત ડર ભુલ ગઈ
 સંગ મોહન નાચે તાયઈયા—મેં અખ
 સાડીભી ભીજી ને ચોલીભી ભીજી
 આર ભીજી મોરી આડનીયાં
 રસીક પીતમ પીયા ટસે ભીજાઈ
 આર હે કારી કામલીયાં—મેં અખ

હારી

તોહે લોક લાજ ન આઈ, હેરી
 પીયા ખોન કેસી ધુમ મચાઈ—તોહે લોક
 ધુમ મચાઈ સુધ ખીસરાઈ, રૂપરંગ ખનઆઈ
 ખીન હર નામ સભી રંગ કીકા;
 બેઠી જીમર ગંવાઈ—તોહે લોક

હોરી

સાંવરા મત ડારો પીચકારી

લડેંગે માત હમારી—સાંવરા

મત મારો મરજદસુ રહીયો, મેં હું કન્યા કુમારી

તુમ હો નીરલજ મેં નહીં એસી, મુખસે દુંગી ગારી

ફજતી હોગી તુમારી—સાંવરા

એસી હામ બે હોવે હર્ધયામેં, પરણોને નોતઅ નારી-

બકે પઠાઓ જસોદા માતકુ, મેંહું બાલ કુંવારી

હુંઢત વર માત હમારી—સાંવરા

પરનારીઠા પલવ પકડયો, મોહન મનન ખીચારી

માત તાતતો વૃદ્ધ ભયે હે, રાજકંસકુ ભારી

કહું તુમસે સખ ખીસ્તારી—સાંવરા

આગુ પકડકર મેરી ચુંનરીઆ, જીવન જોરસે ક્યું ફારી-

સુરદાસ પ્રભુ તોહારે મીલનકુ, બોલત બ્રજકી નારી

પીતાંબર લઉંગી ઉતારી—સાંવરા

હોરી

હોરી કેસે ખેલુંગી, મેં સાંવરીઆઠે સંગ—હોરી

બઉચર બાજ મોરચંદ બાજ, ચોર બાજ મીરદંગ,

સાંવરીઆકી મોરલી બાજ, આલમ હોગયા દંગ—

હોરી કેસે ખેલુંગી—મેં સાંવરીઆઠે

કોરેકોરે માટ ભરાયે, ભસમેં ધોલા રંગ

ભર પીચકારી મુખપર મારી, આલમ હોગયા દંગ—

હોરી કેસે ખેલુંગી—મેં સાંવરીઆઠે

હોરી

યાં ખીરજમેં ઢાઘ ખેલ ન જને
 જોફન હોરી ખેલાવે—યાં ખીરજમેં
 અંચરા પકડ મોરી બધયાં મરોરે
 કઠ કઠ દસ્ત ચલાવે—
 સાથલી સોવે નીંદણી ખોવે
 ન અપનો ભેદ બતાવે—યાં ખીરજમેં

હોરી

શીવશંકર ખેલે હોરી—અરે શીવશંકર
 શંકર ખેલે માહા દેવ ખેલે, ખેલે ગનપત ગવરી
 ખીચખીચ મોરલી ધુન બાજે, નાચત રાધા ગોરી-શીવ

હોરી

મેંતો બેચન જાત દહી—
 અંચરો હમારો છોડદે કનધયા—મેંતો
 નો તુમ કાહાના દહીડે રે ભુખે
 લાવો પાત મેં ફૂંગી દહી—
 એક મોતી મોરે ધરકો હરવા
 એક લહર દુટ ગધ—મેં તો

હોરી

યાં રંગ ધુમ મચાઈ, જળ મન મોહન પાણિ-યાં રંગ
 આવત હે કંસડે ભરકુતી, હંસડે હંસાએ હંસાઈ
 તેરો ઊમંગસુ રંગ બયોહે, અંગ અંગ લબાઈ
 નેહારસુ નેન સરાઈ—હોરી રંગ ધુમ મચાઈ

હોશી

સાંવરો અજહુ નહીં આયો

દ્રીગન જરૂના જર લાયો—સાંવરો

પ્રીજ ખીનતાકો સંગ છોડકે, મધુખન બધ ખસાયો
દાસી કરી પટરાની બયકે, ગોપીનાથકો નામ લબાયો

કંથ કુખજકો કહાયો—સાંવરો

તલખત છોરી બ્રજમેં રાધીકા, કૃષ્ણ દ્વારીકામેં છાયો
કહા કહું હમ ખીસખાસી, દાસીકો ચીત ચોરાયો

ગરલવાકુ ઘોર પીલાયો—સાંવરો

હોશી

અખકો કાગ મોહે અએસોહી આયો,

ભોર લયો પીયા ધરહુન આયો—અખકો

અંચલ નારી ચલાહે અટારી

સાસ નણદીઆ લડેગી મોરી—અખકો

આવો સખી મીલ ખેલેંગે હોરી

પીયાજીકે રંગસે મેં હોગાધ ખવારી—અખકો

હોશી

સમજ કર દેરે દહાના લાજકી ગાલી—સમજકર

સસરો હમારો એંસી ખરસકો, સાસ હમારી ભોલી

સમયાં હમારો પાલને જીલત હએ, હમહી જીલાવનહારી—

કાના લાજકી ગાલી—સમજકર દેરે કાના

હોશી

રંગમેં ભીજે દુંગી હાથ, બેદરદી પોંચી રંગીહે-રંગમેં

અખીર ગુલાલકી ધુમ મચીહે, રંગકી ઉડત ફવાર

બેદરદી પોંચી રંગીહે—રંગમેં

ભાત ભાતકા રંગ જમાયો, છીડકનહારા ખીદેસ

બેદરદી પોંચી રંગીહે—રંગમેં

હારી

રેન રેહ ગધ થોડી, શામ છાંડો બધ્યાં મોરી—રેન
અપનેરે અપને મંદીરસે નીકસી, કાઈ સાંવરી ઢાઘગોરી
અબકો ફાગમેં ફગવા દુંગી, સુરત પેછાની મેં તોરી
શામ છાંડો બધ્યાં મોરી—રેન

હારી

જી ન બઝો આબ કાઈ પનીઆં ભરન, ઠાડો મગમે
કાહાન એકએકકુ મારે પીચકારી તકતક—જી ન બઝો
જો બઝે વાકુ રંગમેં ભીજેવે,
ગારી દેત ઝો નારી બકબક—જી ન બઝો
પેર કાંપન લાગે સીસ ધુમન લાગે,
છતીઆં કરન લાગે ઝો નારી ધકધક—જી ન બઝો,

હારી

ના ખેલું ના ખેલું ના ખેલુંરે
અઝેસી હારી પીયા સંગ ના ખેલું—ના ખેલું
બાલપનમેં ખેલ ગમાયો, નાદાન કર રહી સોર
ચાંકપડી જબ લગીરે સોસને, બેઠી બેબન ખો-ના

હારી

હારીક દીનમેં પીયા ધર આઝે
મેં કાહા કરૂં મેહમાનીરે—હારીક
તનમન ધન સબ વારૂં ઉનપે, ઝોર કરૂંગી બખાનીરે
હારીક દીનનમેં પીયાં ધર આઝે—મેં કહા

યુનાની ટેબલ હંકીમુ

અથવા

ભાવ દર્શક કોષ.

તંદુસ્તીના ભોમીઆ છે.

પોતાના શરીરને કઈ વસ્તુ ગુકસાનકારક છે
અને કઈ વસ્તુ માફક આવતી તથા શાયદા
કારક છે તે યુનાની ટેબલ-હંકીમુ બતાવે
છે. વધુ વોગત માટે હેંડબીલ વાંચો.

યાદ રાખો!

તા શિદલ એકારદિયન

અથવા

કનસરદિના વગાડવા

શિખરું હોયતો

શિદલ—આવીયુક

એકારદિયન—આવી

અને

કનસરદિના—આવીયુક

અમ. અમ. મહેર-

આલીની રચેલી

અશબર વપાસીને લેના.

અશબર વપાસીને લેના.

અશબર વપાસીને લેના.

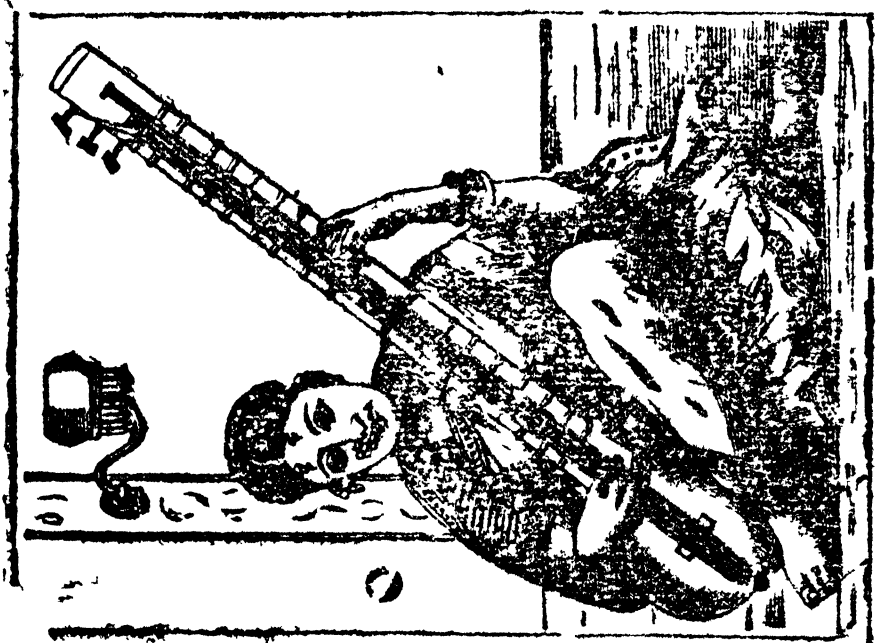
અશબર વપાસીને લેના.

અશબર વપાસીને લેના.

અશબર વપાસીને લેના.

અશબર વપાસીને લેના.

અશબર વપાસીને લેના.

યાદ રાખો!

તા શિદલ એકારદિયન

અથવા

કનસરદિના વગાડવા

(શિખરું હોયતો

શિદલ—આવીયુક

એકારદિયન—આવી

અને

કનસરદિના—આવીયુક.

અમ. અમ. મહેર-

આલીની રચેલી

અશબર વપાસીને લેના.

અશબર વપાસીને લેના.

અશબર વપાસીને લેના.

અશબર વપાસીને લેના.

અશબર વપાસીને લેના.

અશબર વપાસીને લેના.

અશબર વપાસીને લેના.

અશબર વપાસીને લેના.

એમ. એચ. મેડરઅલીનું સર્વે માટે અગત્યનું પુસ્તક.

યુનાની ટેબલ હકીમુ

અથવા

ભાવ દર્શક કોષ.

જેમાં જુદી જુદી તરકારી, અનાજ, ફુલ ફળ, મસાલો, દુધ, ધી વિગેરે દરેક પ્રકારની ખોરાકની વસ્તુઓના ગુણુ દોષ કયા કયા છે તે દરશાવેલું છે. અમૂક વસ્તુ શરીરને ગરમી આપનારી કે થડક કરનારી છે, બાદી કરનાર છે કે પિત્ત કરનાર છે, વગેરે. તેની ખુબી, ખામી અને તે ખામીને વળી તોડનારી ખીજી કઇ વસ્તુઓ છે તે સુધ્ધાં વર્ણવ્યું છે. એ પુસ્તક માટે કાબેલ હકીમોએ તથા વર્તમાન પત્રવાળાઓએ પણ ઘણા સરસ અભિપ્રાય આપેલા છે. એ તંદર-સ્તીનો ભોમીયો દરેક કુટુંબમાં હેન્ડ બુક તરીકે ખામુખા ટેબલ પર રાખવા જેવું છે. વધુ વિગત માટે હેન્ડબીલ વાંચો.

કીંમત ૪ આના

એમ. એચ. મેડરઅલીના

પ્રગટ કીધેલા વાર્તાઓના પુસ્તકો

સંચાલના અમલકારની વાર્તા.

આએ નાની પણ અતી રમુજી વારતા છે કીંમત આનો ૧

રમુજ સંગ્રહ (છપાય છે.)

એ સંગ્રહમાં ઘણી રમુજી પણ ખરા બનેલા બનાવપરથી લીધેલી ૫) વારતાઓ આપવામાં આવશે.

કમરઝઝમાન અને બદુરાની વારતા ... (છપાય છે.)

અરેબિયન નાઇટના કીરસામાંથી એ સહુથી સરસ રસીલી ચુંદી કાઢાડેલી વારતા છે.

ટકાણું
ચીથબંદર ક. જે રસ્તો
મુખ્યદ્.

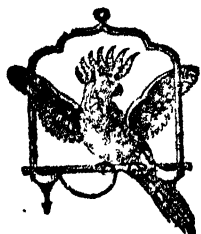
એમ. એચ. મેડરઅલી

પાસેથી મળશે

તથા

પ્રસિદ્ધ બુકસેલરો પાસેથી મળશે.

એમ. એચ. મેહરઆલીના જગપ્રસિદ્ધ ગાયન-પુસ્તકો

ગઝલો, હુમરીઓ, ધુરપદ, ખ્યાલ
છપા તથા જલસાઓમાં ગવાતા ગા-
યનો સુંદર છપાઈથી બહાર પડ્યા છે.

ખુલખુલી ગાયન	કિંમત અના	૮
ગઝલ સંગ્રહ ભાગ ૧ લો	" "	૫
ગઝલ સંગ્રહ ભાગ ૨ જો	" "	૫
હુમરી સંગ્રહ	" "	૫
શરખતે ગઝલ	" "	૫
ગુલશને રાગ	" "	૫
ખાગે ખુલખુલ	" "	૪
રાગમાળા	" "	૪
ગાયન સંગ્રહ	" "	૬
ગુલઝારે ગઝલ (છપાય છે)	" "	
બહારે ગુલીસ્તાન ,,	" "	
હોરી સંગ્રહ ,,	" "	
ગરબા સંગ્રહ ,,	" "	

દરેક પુસ્તક સાથે સુંદર ચીત્રો આપેલા છે, અને વળી સસ્તામાં
સસ્તી કિંમતે વેંચાય છે. પોસ્ટેજ મફત છે. બહારગામની મંજાવ-
નારને અડધી કિંમતે મફત પોસ્ટેજ મોકલવામાં આવશે તે માટે
નીચે લખેલા ઠેકાણે પ્રગટ કરનારને પોસ્ટની અડધા આનાબાલી ટીપ્પીટો
ખીડી મોકલવી.

ઠેકાણું
ચીચખંદર ૩ જો રસ્તો
મુંબઈ.

એમ. એચ. મેહરઆલી

પાસેથી મળશે

તથા

પ્રસિદ્ધ ખુલસેલકો પાસેથી મળશે.

